

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7189/2562

เรือโท ส.โจทก์ บริษัท ข.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 119, ป.พ.พ. มาตรา 583,
พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 49, ป.วิ.พ. มาตรา 46

ย่อ / หลักกฎหมาย

ในการทำงานโจทก์กับจำเลยมีข้อตกลงต่อการรักษาความลับและพันธกรณีอื่น ๆ โดยโจทก์ยินยอมที่ป้องกันรักษาความลับของข้อมูลและสารสนเทศของจำเลย อันแสดงให้เห็นว่า จำเลยให้ความสำคัญต่อการป้องกันและเก็บรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการของจำเลย การที่โจทก์นำข้อมูลเอกสารหมายเลข 5 ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจการและการบริหารจัดการองค์กรของจำเลยเพื่อรับรองมาตรฐานการฝึกอบรมและการประเมินของจำเลยส่งเข้าจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์ ทำให้ง่ายต่อการส่งข้อมูลดังกล่าวต่อไป หรือนำข้อมูลออกไปโดยจำเลยไม่อาจติดตามได้ การกระทำของโจทก์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไม่สุจริตและเป็นการนำความลับของจำเลยไปเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นการจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหาย และถือเป็นการกระทำผิดวินัยตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานตามเอกสารหมายเลข จ.2 ข้อ 33.4 และ 33.5 เป็นกรณีร้ายแรง จำเลยจึงเลิกจ้างโจทก์ได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 119 (2) (4) ไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าตาม ป.พ.พ. มาตรา 583 และไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 49

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยจ่ายค่าชดเชย 1,013,200 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า 101,320 บาท เงินบำเหน็จ 607,692 บาท และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม 3,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอไต่ถามฟ้อง ศาลแรงงานภาค 9 ฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่า วันที่ 1 กันยายน 2545 จำเลยจ้างโจทก์เข้าทำงานเป็นลูกจ้าง ตำแหน่งสุดท้ายเป็นครูฝึกบุคลากร ได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ 101,320 บาท กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันสิ้นเดือน กำหนดเกษียณอายุของโจทก์ในวันที่ 30 มิถุนายน 2559 จำเลยมีศูนย์เศรษฐกิจพัฒนาไว้สำหรับฝึกอบรมลูกจ้างของจำเลยหรือบริษัทอื่นที่จะมาทำงานบนแท่นขุดเจาะน้ำมันนอกชายฝั่งกับจำเลย มุ่งหมายเพื่อฝึกอบรมบุคลากรให้ทำงานบนแท่นขุดเจาะน้ำมันนอกชายฝั่งได้อย่างปลอดภัยโดยไม่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ ตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จังหวัดสงขลา ห่างไกลจากศูนย์ฝึกอบรมพัทยา จังหวัดชลบุรี ที่โจทก์เป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการอยู่ซึ่งจดทะเบียนจัดตั้งเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2558 ประกอบกิจการฝึกอบรมบุคลากรด้านความปลอดภัยในการทำงานในทะเลที่ผู้เข้ารับการอบรมเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ลูกจ้างของจำเลยหรือลูกจ้างของบริษัทที่จะมาทำงานกับจำเลย จึงเป็นบุคคลคนละกลุ่มกันไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ยากที่จะมีผลกระทบต่อกัน การเปิดฝึกอบรมบุคลากรของศูนย์ฝึกอบรมพัทยาของโจทก์ไม่ขัดกับผลประโยชน์ของจำเลยหรือมีผลกระทบทำให้

กิจการของจำเลยเสียหายหรือเกิดความเสียหาย ไม่เป็นการประกอบกิจการในลักษณะ
แข่งขันทางธุรกิจกับจำเลย และไม่ปรากฏว่าโจทก์ใช้เวลาระหว่างทำงาน ละทิ้งหน้าที่ หรือใช้
อุปกรณ์ของจำเลยไปทำงานให้แก่ศูนย์ฝึกอบรมแพทย์ของโจทก์ จึงไม่ทำให้จำเลยได้รับความ
เสียหาย และไม่เป็นการฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของจำเลย รายงานการ
ตรวจสอบเอกสารหมายเลข 5 เป็นเอกสารที่มีข้อความภาษาอังกฤษแต่จำเลยไม่ทำคำแปลยื่น
ต่อศาล ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 46 วรรคสาม ไม่อาจรับฟังได้
ว่าข้อความในเอกสารดังกล่าวเป็นความลับหรือไม่ จึงฟังได้ตามคำเบิกความโจทก์ว่าเป็นเพียง
การประเมินผลตรวจสอบบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์การฝึก และการบริหารจัดการตาม
หลักสูตรอบรมของสถาบันฝึกอบรมปิโตรเลียมนอกชายฝั่ง (OPITO) ซึ่งเป็นเรื่องปกติทั่วไปของการ
ฝึกอบรมบุคลากร ไม่ถือเป็นความลับทางธุรกิจหรือทางการค้าของจำเลยเป็นพิเศษ แม้เปิดเผย
ออกมาก็ไม่ทำให้จำเลยเสียหายแต่อย่างใด การที่โจทก์นำข้อมูลในเอกสารดังกล่าวส่งเข้า
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงาน โดยไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้ส่ง
ข้อมูลต่อไปให้บุคคลอื่น โจทก์จึงไม่ได้นำความลับของจำเลยไปเปิดเผยทำให้จำเลยได้รับความ
เสียหาย การกระทำของโจทก์จึงไม่ทำให้จำเลยได้รับความเสียหาย และไม่เป็นการฝ่าฝืน
ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของจำเลย วันที่ 27 มิถุนายน 2559 จำเลยแต่งตั้งกรรมการ
สอบสวนโจทก์ตามที่ได้รับกรรณการร้องเรียนในบัตรสนเท่ห์ซึ่งไม่ปรากฏชื่อผู้ร้องเรียน วันที่ 29 มิถุนายน
2559 จำเลยเลิกจ้างโจทก์ก่อนครบกำหนดเกษียณอายุเพียง 1 วัน พฤติการณ์ของจำเลยทั้งการตั้ง
ข้อกล่าวหาและระยะเวลาดำเนินการเลิกจ้างอย่างรีบร้อน แสดงได้ว่า จำเลยมีเจตนาเลิกจ้างโจทก์
เพื่อหลีกเลี่ยงไม่จ่ายค่าชดเชยและเงินอื่นตามกฎหมาย จำเลยจึงเลิกจ้างโจทก์โดยโจทก์ไม่ได้
กระทำความผิด ไม่ได้บอกกล่าวล่วงหน้า และไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม
แล้วพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 1,922,212 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปีในต้นเงิน
1,013,200 บาท และดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีในต้นเงิน 909,012 บาท นับถัดจากวันฟ้อง
เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษแผนกคดี
แรงงาน พิพากษายืน จำเลยฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัย
ว่า ศาลแรงงานภาค 9 ฟังข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า โจทก์ทำงานเป็นลูกจ้างของจำเลยในตำแหน่งครูฝึก
บุคลากร ต่อมาโจทก์เข้าเป็นผู้ถือหุ้นและกรรมการในบริษัทแพทย์ อินเตอร์เนชั่นแนล เซฟตี้
เทรนนิง เซ็นเตอร์ จำกัด ซึ่งประกอบกิจการอบรมบุคลากรด้านความปลอดภัยในการทำงานใน
ทะเล โจทก์ส่งข้อมูลตามเอกสารหมายเลข 5 จากจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของจำเลยไปเข้า
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์ แล้วศาลแรงงานภาค 9 วินิจฉัยว่า การเลิกจ้างโจทก์
เป็นการเลิกจ้างโดยโจทก์ไม่มีความผิด ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษวินิจฉัยว่า คำพิพากษา
ศาลแรงงานภาค 9 วินิจฉัยในประเด็นแห่งคดีครบถ้วนแล้ว อุทธรณ์อื่นของจำเลยเป็นอุทธรณ์ที่ไม่
ชัดแจ้งและเป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงแล้วพิพากษายืน ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อ
1.3 มีว่า การที่โจทก์ส่งข้อมูลตามรายงานการตรวจสอบเอกสารหมายเลข 5 ไปที่
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์ เป็นการกระทำซึ่งข้อมูลอันเป็นลิขสิทธิ์ของคู่สัญญาของ
จำเลย อันเป็นการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้างและเป็นการจงใจทำให้จำเลยซึ่ง
เป็นนายจ้างได้รับความเสียหาย จำเลยจึงไม่ต้องจ่ายเงินตามฟ้องแก่โจทก์หรือไม่นั้น เมื่อเอกสาร
หมายเลข 5 เป็นเอกสารของสถาบันฝึกอบรมปิโตรเลียมนอกชายฝั่งของสหราชอาณาจักร
(Offshore Petroleum Industry Training Organization หรือ OPITO) ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการ

ตรวจสอบกิจการของจำเลย ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจการและการบริหารจัดการองค์กรของจำเลย เพื่อรับรองมาตรฐานการฝึกอบรมและการประเมินของศูนย์ฝึกอบรมเศรษฐกิจพัฒนาของจำเลย และข้อมูลในเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่จำเลยมีสิทธิหวงกันตามข้อตกลงระหว่างจำเลยกับสถาบันฝึกอบรมปิโตรเลียมนอกชายฝั่งของสหราชอาณาจักร ซึ่งระบุว่าห้ามทำซ้ำทั้งหมด หรือบางส่วนของเอกสาร และห้ามเปิดเผยเอกสารต่อบุคคลที่สามโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบันฝึกอบรมปิโตรเลียมนอกชายฝั่งของสหราชอาณาจักรก่อน ทั้งในการทำงาน โจทก์กับจำเลยก็มีข้อตกลงต่อการรักษาความลับและพันธกรณีอื่น ๆ โดยโจทก์ยินยอมที่ป้องกันรักษาความลับของข้อมูลและสารสนเทศของจำเลย แสดงให้เห็นว่า จำเลยให้ความสำคัญต่อการป้องกันและเก็บรักษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจการของจำเลย การที่โจทก์นำข้อมูลเอกสารหมายเลข 5 ส่งเข้าจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ส่วนตัวของโจทก์ทำให้ง่ายต่อการส่งข้อมูลดังกล่าวต่อไปหรือนำข้อมูลออกไปโดยจำเลยไม่อาจติดตามได้ การกระทำของโจทก์ถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความไม่สุจริตและเป็นการนำความลับของบริษัทจำเลยไปเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาตจากจำเลย จึงเป็นการจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายและถือเป็นการกระทำผิดวินัยตามข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานตามเอกสารหมายเลข จ.2 ข้อ 33.4 และ 33.5 เป็นกรณีร้ายแรง จำเลยจึงเลิกจ้างโจทก์ได้โดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 119 (2) (4) ไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 583 และไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ.2522 มาตรา 49 และเมื่อจำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยมีเหตุอันควร การที่จำเลยปรับลดเงินบำเหน็จของโจทก์จึงเป็นไปตามแผนสวัสดิการเฉพาะท้ายคำแถลงขออนุญาตเอกสารของโจทก์ ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2560 โดยชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

องค์คณะ

วิวิทย์ หิรัญรุจิพงศ์ · วุฒิชัย หรุจิตตวิวัฒน์ · วิรุพห์ แสงเทียน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7189/2562>